

तीयो डिति ॥ १३ ॥

तीयान्तः शब्दः श्रिसंज्ञः स्याद्वा डिति परे ।

पूर्वो ऽत्पाद् उङ् ॥ १४ ॥

अत्पाद्वर्णात्पूर्वो वर्ण उङ्संज्ञः स्यात् ।

अत्पाज्जादिष् टिः ॥ १५ ॥

अत्यो यो ऽच् । तदादिवर्णाष् टिसंज्ञः स्यात् ।

लुकि न तत्र ॥ १६ ॥

लुगिति लोपे कृते यो लुप्तः । तस्मिन्परे यत्कार्यं वक्ष्यते । तद् स्यात् ।

स्वरादिनिचित्यं व्यम् ॥ १७ ॥

स्वरादिर्गणो निष् चकारेतस् त्याश्च व्यसंज्ञाः स्युः ।

ह्रसो ऽनन्तरः स्यः ॥ १८ ॥

अचानन्तरितो ह्रसः स्यसंज्ञः स्यात् ।

युञ्जत् स्त्र्येव दी ॥ १९ ॥

ईदृदन्तो नित्यस्त्रीलिङ्गे दीसंज्ञः स्यात् ।

नास्त्रीयुवः ॥ २० ॥

इय् उव् ईद् ऊच् च दीसंज्ञौ न स्तः । न तु स्त्री ।

वानि ॥ २१ ॥

इय् उव् ईद् ऊच् च दीसंज्ञौ वा स्याद् ग्रामि परे । न तु स्त्री ।

स्त्री युञ्जत् च डिति ॥ २२ ॥

स्त्रीलिङ्ग इडदन्तो नित्यस्त्रीलिङ्ग इय् उव् ईद् ऊच् च दीसंज्ञः स्याद्वा

डिति परे । न तु स्त्री ।

अव्यच्ताच्चेप् पिः ॥ २३ ॥

धिवर्तस्यादेर अच् तसंज्ञाव् अच्यकारौ इय् च एते पिसंज्ञाः स्युः ।